Forensisch onderzoek

Een forensisch patholoog controleert de instrumenten die hij nodig heeft om het dode lichaam van binnen en buiten te onderzoeken om de doodsoorzaak te vinden.

Aanvullend onderzoek

Soms is na de sectie aanvullend onderzoek nodig, bijvoorbeeld naar een bepaalde wond of de kruitsporen die een kogel achterlaat. Sommige aanvullende onderzoeken doet de forensisch patholoog zelf. Zo kan hij of zij kleine weefselstukjes van een orgaan bekijken met een microscoop, daarmee zie je die sterk vergroot. Voor andere onderzoeken vraagt hij de hulp van andere specialisten, zoals een oogspecialist die veel weet van ogen en afwijkingen daaraan, of een neuropatholoog die gespecialiseerd is in verwondingen, ziektes en afwijkingen in de hersenen. Vaak schakelt de forensisch patholoog een ***toxicoloog*** in. Dit is een apotheker of arts die veel weet van de werking van giftige stoffen bij mensen, zoals drugs, alcohol en bepaalde medicijnen. Om te kijken of zo'n middel in het lichaam zit, onderzoekt de toxicoloog meestal het bloed en de urine en soms ook de etensresten in de maag.

Na de sectie schrijft de forensisch patholoog een rapport over zijn bevindingen. Dat wordt ter controle altijd door een andere forensisch patholoog gelezen.

Soms worden forensisch pathologen, en ook andere forensisch specialisten, opgeroepen als getuige in een rechtszaak. Dan moeten zij de resultaten van hun onderzoek tijdens de behandeling van de zaak toelichten aan de rechter.

6 Branden en verkeersongelukken

Je hoort het weleens op het nieuws: criminelen gaan er na een misdaad vandoor met een auto, die ze later in brand steken om sporen te wissen. Maar ook dan blijven er sporen achter. In andere gevallen is niet meteen duidelijk of een brand is aangestoken, of bijvoorbeeld door kortsluiting is ontstaan. Deskundigen zoeken dan naar de brandhaard, de plek waar het vuur is begonnen. Wanneer ze benzine vinden, of als er meerdere brandhaarden zijn, kan dat een aanwijzing zijn voor brandstichting. Net als wanneer er kort voor de brand nog veel spullen uit een pand zijn weggehaald. Mogelijk is het pand dan met opzet in brand gestoken om geld van de verzekeraar te krijgen.

Brandproeven

Als de politie brandstichting vermoedt, stuurt ze alle belangrijke sporen in speciale glazen potten of plastic zakken naar forensisch specialisten die veel weten van chemische middelen die gebruikt worden bij explosies of brand. Zij kunnen onderzoeken of er restanten van deze middelen gevonden kunnen worden. Daarvoor gebruiken ze een speciaal apparaat om verschillende stoffen te scheiden. Soms doen ze brandproeven in een speciale onderzoeksruimte. Ook kunnen ze berekenen hoe groot de kans was dat bij omringende gebouwen brand kon uitbreken. Daarvoor gebruiken ze vaak speciale computermodellen. Deze informatie is belangrijk voor de rechter, als hij moet beslissen over een straf voor de brandstichter. De rechter zal namelijk willen weten of ook anderen door de brand in gevaar zijn gebracht.

Na een ernstig verkeersongeluk gaan forensisch specialisten op pad met een speciale bus vol gereedschap, meetapparatuur, lampen en camera's.

Forensisch onderzoek

226

Er is een pinautomaat opgeblazen! De politie speurt op de plaats delict naar sporen die de daders hebben achtergelaten. Daarmee hoopt zij de daders te kunnen aanhouden en voldoende bewijs te vinden voor de rechter, die over de straf moet beslissen. Dit sporenonderzoek om bewijs te verzamelen, noem je forensisch onderzoek. Zowel binnen als buiten de politie werken forensische specialisten in allerlei onderzoeksgebieden. Sommigen weten bijvoorbeeld alles van vingerafdrukken, anderen zijn specialist in bloedsporen, in DNA of in digitale sporen die criminelen zoals hackers kunnen achterlaten.

Dit boek is geschreven door Alieke Bruins.

Informatie

11+

Documentatiecentrum
imprint van Schoolsupport
documentatiecentrum.nl
9 789464 395556